

Список використаних джерел

1. Грошовенко О. П., Пахальчук Н. О., Стахова І. А. Технології формування природничо-екологічної компетентності молодших школярів. *Publishing House "Baltija Publishing"*, 2021. С. 1–4.
2. Державний стандарт початкової освіти (постанова Кабінету Міністрів України від 21 лютого 2018 р., № 87). URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/87-2018-%D0%BF#Text>.
3. Котяш І. С. Екологічна компетентність майбутніх фахівців початкової освіти в умовах нової української школи. *Напрямок 1. Загальна психологія та психологія особистості*, 2020. С. 147–149.
4. Маршицька В. В. Сутнісні характеристики екологічної компетентності учнів початкової школи. *Теоретико-методичні проблеми виховання дітей та учнівської молоді: зб. наук. праць. Київ*, 2005. С. 20–24.
5. Матвеева Н. О. Теорія і методика виховання: формування екологічної культури молодших школярів: навч.-метод. посіб. / Н. О. Матвеева. Івано-Франківськ, 2013. С. 147.
6. Мірошник І. В., Заводенко М. М. Зміст формування екологічної компетентності у молодших школярів в умовах нової української школи. In: *The 11th International scientific and practical conference "Actual problems of learning and teaching methods" (December 06–09, 2022)*. Vienna, Austria. International Science Group. 2022. С. 352.

Вініамін Щербак

СТРАТЕГІЯ, ЯК СИСТЕМА ДОВГОСТРОКОВИХ ЦІЛЕЙ ДІЯЛЬНОСТІ ПІДПРИЄМСТВА

Прискорення реформаторської, трансформаційної діяльності та вагомих змін економіки передбачає процес інтеграції до більш розвиненої світової та європейської політичної та економічної системи. Загострення конкурентної боротьби підприємств України в усіх галузях передбачає перебування у складній ситуації, а в останній час ситуація значно погіршилась через коронавірусну кризу та військову агресію. Тому виважена інвестиційна політика, враховуючи цінове питання, дасть можливість провести роботу на ринку та дослідити попит та пропозицію на товар, який задовольнить потреби, як якісно, так і кількісно. Тому без вагової шкоди для підприємства ефективно побудована інвестиційна політика дасть змогу пройти кризові часи стабільно. Оскільки в ситуації обмежених грошових коштів та кризових явищ одним із ключових елементів стабільності є розробка всеохоплюючої інвестиційної стратегії.

Узгодження можливостей підприємства з умовами середовища та розробка комплексу заходів, які забезпечують їх досягнення на основі

визначення якісно нових цілей, в процесі формування генерального перспективного напрямку розвитку підприємства становлять майбутнє підприємства. Внутрішні можливості та зовнішнє середовище є головними елементами стратегічного управління підприємством. До наявних та можливих змін, для забезпечення ефективної діяльності, підприємство повинне вміти адаптуватися та завжди оперативно реагувати на такі зміни.

Згідно із змінами та враховуючи ризики, а також ті підприємства, які здатні вчасно сформувавши вдалу стратегію, – лише такі можуть досягнути успіху. Параметри найбільш доцільних для реалізації стратегічних альтернатив можуть бути такими, як оцінка необхідності ходу реалізації стратегії; господарсько-фінансова діяльність та впровадження відповідних стратегічних і тактичних планів її ведення; розроблення стратегії розвитку підприємства в контексті відповідних заходів; результативність стратегії та прийнятність рівня ризиків, пов'язаних із її здійсненням; внутрішня збалансованість з урахуванням наявного ресурсного потенціалу підприємства тощо.

Крім вище згаданого розрізняють операційну стратегію та інвестиційну стратегію. Перша, більш вузька стратегія і є для основних структурних одиниць і розробляються всередині певних напрямів. Інша, обумовлює вибір найбільш ефективних шляхів їхнього досягнення, завданнями розвитку й інвестиційною ідеологією та являє собою систему довгострокових цілей інвестиційної діяльності підприємства. Тобто інвестиційна стратегія забезпечує передбачений загальний розвиток підприємства, що визначає характер формування інвестиційних ресурсів і послідовність етапів реалізації довгострокових інвестиційних цілей, пріоритети її напрямків і форм, а також є поступовий стратегічний план дій у сфері відповідної діяльності.

Враховуючи ризики інвестиційних проєктів розрахунки передбачають складання проєкту та завершальну стадію інвестиційного проєктування.

Бізнес-план виконує проміжну, допоміжну роль і повинен містити відповіді на два ключових запитання: 1) Чи є обрана інвестиційна пропозиція настільки привабливою, що має сенс продовжувати її детальну розробку з метою оцінки її техніко-економічної і фінансової ефективності? 2) Чи містить обране інвестиційне рішення аспекти, що мають ключове значення для усього майбутнього інвестиційного проєкту і дослідженню яких необхідно приділити особливу увагу до переходу до чергової стадії інвестиційного проєктування? У світовій практиці існує вимога до обов'язкової участі на цій стадії інвестиційного проєктування менеджерів фірми [1, с. 211].

Україна знаходиться на рівні світових та європейських аутсайдерів згідно з міжнародними рейтингами, які оцінюють інноваційну та технологічну конкурентоспроможність, інноваційний потенціал, людський капітал, державне управління тощо. Низький рівень розвитку які на

теперішній час займає Україна у рейтингах міжнародних організацій за основними економічними показниками, є результатом того, що протягом останніх років економіка України знаходиться у стані глибокої системної кризи. Негативно впливає на розвиток країни відтік закордонних інвесторів, що є наслідком війни на Сході а також складної політичної і економічної ситуації.

Формування стратегії розвитку підприємства – це важлива робота, від якої залежить майбутнє. Яка передбачає своєчасне реагування на мінливі умови навколишнього середовища, що дає змогу домогтися певних конкурентних переваг. Сьогодні підприємство повинно мати добре обґрунтовану стратегію, а також бути готовими адаптуватися до можливої зміни умов зовнішнього середовища.

Список використаних джерел

1. Гуторов О. І. Сутність та структура бізнес-плану інвестиційного проекту аграрного підприємства: теоретико-методичний аспект. *Вісник ХНАУ. Серія «Економічні науки»*. Харків: ХНАУ, 2020. № 1. С. 200–213.

Ольга Яковець

ТЮРКСЬКИЙ СЛІД В ІСТОРІЇ УКРАЇНСЬКОГО КОЗАЦТВА

Актуальність дослідження полягає в тому, що на тлі сьогоднішніх подій, особливо в умовах московсько-української війни, науковці доводять українську окремішність (історичного та культурного розвитку і не тільки) від росії. Насамперед, шукають витоки української державності в історії Русі-України, Галицько-Волинської держави, а також Війська Запорозького. Вивчаючи історію Гетьманщини, зокрема, й українського козацтва загалом, ми можемо прослідкувати вплив тюркського фактору на ці державотворчі процеси, який неможливо заперечити. Варто лише згадати про етимологію слова «козак», або те що звичною зброєю для українського козака була крива турецька шабля, а не прямий руський меч. Тож є доцільним здійснити глибокий аналіз теми тюркського сліду в історії українського козацтва, нащадками якого є ми – українці, а значить – маємо знати своє минуле, берегти та нести його в світ, щоб нас більше ніхто не сплутав з росіянами.

У сфері української гуманітаристики працює чимало дослідників, які вивчають історичні, культурні, релігійні, політичні аспекти відносин українського та тюркських народів, їхні генезу та сучасний стан. Принципове значення для розробки теми дослідження мають праці таких відомих українських істориків – А. Іванця, В. Сергійчука, П. Овчаренка, С. Громенка, С. Плохія, А. Забловського, А. Баскакакової, П. Кралюка та інших. Звернення до їх праць сприяло проведенню широкого аналізу теми